

A woman with long, dark, curly hair is playing a cello. She is positioned in front of a rustic wall made of stone and brick. The lighting is dramatic, with strong shadows and highlights. The background is a dark wooden door or paneling on the left and a textured stone wall on the right.

FESTIVAL TORROELLA DE MONTGRÍ

Del 18 de juliol al 23 d'agost de 2014
www.festivaldetorroella.cat

Dissabte, 9 d'agost de 2014

22h - Auditori Espai Ter

Akademie für Alte Musik Berlin

Georg Kallweit i Mayumi Hirasaki, violins solistes

Xenia Löffler, oboè

 JOVENTUTS MUSICALS
DE TORROELLA DE MONTGRÍ

PROGRAMA

1 part

Carlo Tassarini (1690-1766)

Obertura en re major de «La Stravaganza», Op. 4 (1736-1737)
Allegro assai – Largo sempre piano – Presto

Antonio Vivaldi

Concert per a oboè, cordes i baix continu en do major, RV 450 (1735)
Allegro molto
Larghetto
Allegro

Antonio Caldara (1670-1736)

Simfonia núm. 12 per a cordes i baix continu «La Passione di Gesù Cristo Signor Nostro» (1729)
Andante – Allegro – Adagio – Allegro

Tomaso Albinoni (1671-1751)

Sonata a 5 de l'Op. 2 núm. 3 en la menor (1700)
Grave
Allegro
Adagio
Allegro

2 part

Antonio Vivaldi

Concert per a dos violins, cordes i baix continu en la menor de «L'Estro Armonico» Op. 3/8, RV 522 (1711)
Allegro
Larghetto e spiritoso
Allegro

Antonio Vivaldi (1678-1741)

Concert per a cordes i baix continu en do major, RV 114 (1729-1730)
Allegro
Adagio
Allegro

Alessandro Marcello (1669-1747)

Concert per a oboè, cordes i baix continu en mi menor (1717)
Andante e spiccato
Adagio
Presto

Antonio Vivaldi

Concert per a oboè, cordes i baix continu en si bemoll major, a partir del RV 364, Anh.18 (1730)
Allegro
Grave
Air

INTÈRPRETS

Akademie für Alte Musik Berlin

Georg Kallweit i Mayumi Hirasaki, violins solistes

Xania Löffler, oboè

Concertino: Georg Kallweit | **Violins I:** Georg Kallweit, Kerstin Erben i Mayumi Hirasaki | **Violins II:** Dörte Wetzel, Barbara Halfter i Gudrun Engelhardt | **Viols:** Clemens-Maria Nuszbaumer i Anja-Regine Graewel | **Violoncel:** Jan Freiheit | **Contrabaix:** Michael Neuhaus | **Oboè:** Xenia Löffler | **Fagot:** Christian Beuse | **Llaüt:** Björn Colell | **Orgue i clavicèmbal:** Benjamin Bayl

L'oboè a la Sereníssima

Venècia ha estat testimoni i protagonista d'un dels canvis estilístics més apassionants i potents de la història de la música, una veritable sacsejada: l'aparició del barroc musical. Des de començaments del segle XVII fins a principis del segle XVIII, la gran i serena República de Venècia va ser l'autèntic esperó de l'evolució de les formes instrumentals renaixentistes cap a les del barroc final de Vivaldi, i va obrir la porta a la definició de les formes musicals del classicisme.

En el concert d'aquest vespre, l'Akademie für Alte Musik ens convida a recórrer la Venècia musical barroca de Vivaldi amb l'oboè com a fil conductor. Aquest instrument de vent-fusta, dissenyat a la dècada de 1650 a França, va ser introduït a Itàlia a finals del segle XVII i a Venècia va tenir una acollida entusiasta. La seva introducció a l'orquestra de la capella de Sant Marc el 19 de gener de 1698 va marcar l'admissió oficial de l'instrument a la vida musical veneciana. A començaments del segle XVIII ja es van crear llocs per estudiar l'oboè en tres dels *ospedali*, els orfenats de noies de la ciutat que havien desplaçat les esglésies com a centres d'ensenyament de música a començaments del segle. El de Pietà, del qual Vivaldi va ser professor de violí, era el millor i el més conegut de Venècia i, pel seu conservatori, hi van passar gairebé tots els grans oboïstes de l'època: Ignazio Rion, Onofrio Penati, Ludwig Erdmann i Ignazio Siber.

D'aquell període, n'ha sobreviscut força música de cambra. Algunes peces que contenen una part d'oboè obligat i un bon nombre de concerts per a oboè de compositors venecians com Tomaso Albinoni, Alessandro Marcello i Antonio Vivaldi, que van tenir una gran influència en la producció de concerts per aquest instrument a tota Europa. Una de les característiques de les parts per a oboè escrites pels compositors venecians és l'ús constant del registre agut, inusitat a la resta d'Europa. El programa d'aquest vespre inclou tres exemples de concerts per a oboè, dos de Vivaldi i un d'Alessandro Marcello.

De Vivaldi es conserven vint concerts per a oboè la majoria escrits per a l'*Ospedale de la Pietà* i alguns són adaptacions de concerts per a altres instruments. El *Concert per a oboè, cordes i baix continu en do major*, RV 450, és una adaptació del *Concert per a fagot, cordes i baix continu*, RV 471, amb els passatges per a solista reescrits per acomodar-los a les característiques de l'instrument i, en aquesta mateixa obra, Vivaldi també reutilitza una ària de la seva òpera *Griselda* per al primer moviment, ple de vitalitat. El *Concert per a violí, oboè, cordes i baix continu* que clou el programa també és una adaptació, en aquest cas del concert per a violí RV 364.

Alessandro Marcello, germà gran del també compositor Benedetto Marcello, era un noble diletant amant de les arts i contemporani de Vivaldi que va compondre i publicar diversos concerts, cantates, àries, *canzonettas* i sonates per a violí. El *Concert per a oboè, cordes i baix continu en mi menor* és la seva obra més coneguda i un dels concerts per a oboè del barroc més interpretats. Bach el va transcriure per a clavicèmbal (BWV 974).

El *Concert per a cordes i baix continu en do major*, RV 114, amb el qual comença el programa, és una peça breu que forma part dels anomenats *Concerts de París* de Vivaldi perquè els manuscrits originals es conserven a la biblioteca del Conservatori de París. És un dels seixanta concerts per a cordes que va escriure Vivaldi. L'obra mostra la influència de l'estil barroc francès barrejat amb un estil pròxim al clàssic. El *Concert per a dos violins, cordes i baix continu en la menor*, que obre la segona part, pertany a *L'Estro Armonico*, la col·lecció de concerts més innovadora i influent de la primera meitat del segle XVIII. El que s'interpreta aquest vespre és el vuitè, el més popular dels dotze de què consta.

Antonio Caldara va ser mestre de capella de Carles d'Àustria i era a Barcelona quan l'arxiduc, pretendent al tron d'Espanya, va instal·lar-hi la seva cort fins que el 1711 va ser coronat emperador del Sacre Imperi Romanogermànic. El seu oratori *La Passione di Gesù Cristo Signor Nostro*, del qual escoltarem la simfonia núm. 12, va ser un encàrrec de l'emperador per a la Setmana Santa de la cort, el 1730. D'Albinoni, escoltarem la tercera de les sis sonates (simfonies) del seu Opus 2. Completa el programa l'*Obertura* de l'Opus 4 «La Stravaganza», col·lecció de concerts i simfonies per a violí i orquestra de cordes de Carlo Tessarini, compositor de Rimini que va ser mestre de música a l'*Ospedale de la Pietà* de Venècia.

AKADEMIE FÜR ALTE MUSIK BERLIN

L'Akademie für Alte Musik, coneguda com a Akamus, va ser fundada a Berlín el 1982 i és reconeguda com una de les orquestres de cambra més importants del món. El conjunt actua als centres musicals més importants d'Europa i ha realitzat gires per Àsia, Amèrica del Nord i Llatinoamèrica.

D'ençà de l'obertura de la Konzerthaus de Berlín el 1984, el grup té la seva pròpia sèrie de concerts a la capital alemanya i és convidada habitual a la Staatsoper Unter den Linden de Berlín i al Festival de Música Antiga d'Innsbruck. Des de la temporada 2012-2013 també té la seva pròpia sèrie de concerts al Prinzregententheater de Munic.

L'Akamus fa cada any al voltant de 100 concerts, des de petites peces de cambra fins a obres simfòniques, que interpreta sota la direcció artística dels seus concertinos: Midori Seiler, Stephan Mai, Bernhard Forck i Georg Kallweit i nombrosos directors i solistes convidats. L'associació amb el contratenor i director belga René Jacobs iniciada fa més de 25 anys ha donat com a fruit moltes produccions amb èxit d'òperes i oratoris.

L'Akademie für Alte Musik, que grava per Harmonia Mundi France des de 1994, ha venut més d'un milió de discos i els seus CDs han guanyat premis internacionals, com el Grammy, el Diapason d'Or, el Cannes Classical Award, el Premi Gramophone i el Premi Edison.

L'Akademie für Alte Musik Berlin debuta al Festival de Torroella.

XENIA LÖFFLER, oboè

Nascuda a Erlangen (Alemanya), Xenia Löffler ha estudiat flauta dolça amb Conrad Steinmann al Conservatori dels Mes-tres Cantaires de Nuremberg, oboè barroc amb Katharina Arfken a la Schola Cantorum Basiliensis i ha cursat un any de postgrau amb Ku Ebbing al Real Conservatori de La Haia.

Ha guanyat nombrosos concursos nacionals i internacionals i ha estat solista de l'Orquestra Barroca de la Unió Europea. Amb els seus col·legues de Basilea va fundar el 1988 l'Octet de Vents Amphion, conjunt amb el qual ha participat en nombrosos festivals i ha estat reconeguda internacionalment gràcies a la difusió de nou gravacions.

Xenia Löffler és membre i oboè solista de l'Akademie für Alte Musik Berlin des de 2001 i col·labora regularment amb el Collegium 1704 de Praga, la Batzdorfer Hofkapelle i l'Orquestra del Festival Händel de Halle. Ha tocat com a solista al Wigmore Hall de Londres, el Carnegie Hall de Nova York, el Teatro Colón de Buenos Aires, la Konzerthaus de Berlín i el Concertgebouw d'Amsterdam.

Des de 2004 imparteix classes d'oboè històric a la Hochschule für Künste de Bremen.

Xenia Löffler debuta al Festival de Torroella.

GEORG KALLWEIT, violí solista i concertino

Com a membre, concertino i solista, de l'Akademie für Alte Musik Berlin, Georg Kallweit és actualment un dels especialistes més sol·licitats del seu àmbit. Amb els anys s'ha anat centrant en el repertori solista de violí barroc i com a líder de conjunts.

A més del seu treball amb l'Akademie, ha fet regularment de concertino convidat i solista amb nombroses orquestres de cambra històriques i modernes (Ensemble Resonanz Hamburg, Finnish Baroque Orchestra, Deutsche Kammer Virtuosen Berlin, Deutsches Sinfonie Orchester i Lautten Compagnie Berlin). Amb el llaütista Björn Colell forma el duo Ombra e Luce, conjunt especialitzat en la música del primer barroc italià. Ha participat en més de seixanta gravacions, moltes de les quals han rebut premis internacionals.

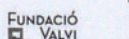
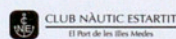
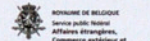
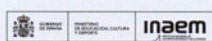
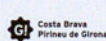
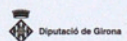
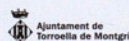
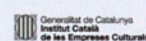
Com a professor imparteix classes a les escoles de música de Leipzig, Weimar i Helsinki i és instructor a la Jove Orquestra Barroca Bach d'Erben.

Georg Kallweit debuta al Festival de Torroella.

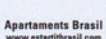
Organitza:

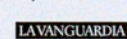
Patrocinen:

Mecenes:

Mitjans oficials:

Col·laboren:

